

Pelhřimov 2008

Festival rekordů v Pelhřimově je celkově zaměřen spíše na kuriozity typu „kdo si do kterého tělního otvoru nacpe větší počet příborů“, proto jsme byli trochu překvapeni, když pořádající agentura Dobrý Den poprosila Martina Matěje, aby pro letošní ročník připravil také šplh na laně do výšky 20 metrů.

Doposud se lano této délky šplhalo pouze na závodech ve Francouzském Lyonu, loni tam finálové mety dosáhli pouze 3 závodníci: 2 Češi v časech hluboko pod 30 vteřin a jeden Francouz v čase nad 40 vteřin. Další 2 Češi v Lyonu došplhali do výšky okolo 16 metrů. Nikdo z Lyonských pokusitelů dvacítky se nedostavil a tak se v Pelhřimově sešlo 6 naivních borců, zatím nezkušených, ale odhodlaných utkat se s touto extrémní délkou lana.

Ukázalo se, že 20 metrů je asi trochu tvrdší oříšek, než si většina z nás představovala. Šplhalo se na laně, které se doposud používalo pro závody v přetahování a šplhalo se na něm prvně, takže povrch lana nebyl ideální. Také pro mnohé bylo překvapením jak moc 20 metrů dlouhé lano dokáže pružit. K tomu se ještě šplhalo za deště, takže lano bylo s přibývajícím metry čím dál tím kluzčí. Podmínky byly tvrdé, ale přiznejme si, že tvrdší, než v Lyonu asi nebyly. Bylo hodně naivní očekávat na dvacetimetrovém laně podmínky, na které jsme

zvyklí ze závodů na 8 metrů a to byla asi hlavní příčina nízké úspěšnosti.

První kdo usedl pod lano byl Ondřej Kadlec ze Sedlčan. Plynulým tempem došplhal do výše přibližně 12 metrů. Tím naznačil, že na čtrnáctce by příští týden neměl být bez šance. Druhý nastoupil Jirka Tlamsa, ten celkem v pohodě dohmátl na značku umístěnou ve výšce 14,3 metru, tím si potvrdil vyladění formy na čtrnáctku a dále už nepokračoval. Třetí šplhal Ondra Košťák, závodník vyhlášený slabší vytrvalostí. Ondra svou pověst potvrdil výtuhem daleko před značkou naznačující 14 metr.

Následující 3 závodníci tuto značku míjeli v solidní rychlosti, ale všichni se asi dost podivovali, co se začalo dít pak. Honza Král už nastupoval za silného deště a zastavil se asi na šestnácti metrech, čímž sklídl obrovský aplaus početného publika. Michal Fejgl se dostal možná o metr dál a

pak poznal něco, co se mu ještě nikdy nestalo – nedokázal přehmátnout, párkrát se naprázdno přitáhl, pokaždé proklesl a pak se za posměchu zbytku Palestry nechal spustit.

Poté už začala opravdová čina a k lanu se posadil Martin Matěj, jediný závodník, co se na tuto událost opravdu připravoval. Bohužel zrovna Martin, který celou akci organizoval, se stal obětí jediného zaváhání jističů a ve výšce asi

16 metrů se mu jistící lano zapletlo pod ruce. Martin musel zastavit a z uvěznění se vymotat, čímž se vysílil a už se vyhrabal jen o metr či dva výš, takže i on se na dohmat poíval z více než dvoumetrové vzdálenosti.

Asi nikdo z účastníků nelituje této nové zkušenosti, věřmě, že některým z nás to pomůžě zdravě snížit sebevědomí. Zároveň se ukazuje, že ke zdolávání takto extrémních délek nestačí jenom prostý trénink vytrvalosti, významná je i psychická příprava v podobě tréninku na kluzkých, kmitavých a pořádně dlouhých lanech, protože lezení dvacítky je od začátku jiné, než lezení osmičky.

Výsledky:

Ondřej Kadlec – cca 12 m

Ondřej Košťák – cca 12,5 m

Jiří Tlamsa – 14,25 m

Jan Král – cca 16 m

Michal Fejgl – cca 17 m

Martin Matěj – cca 18 m